

Да та пытамъ да ми кажешь:
Грѣхота ли-й дѣтъ та аквижъ;
Срамота ли-й да га-йзгубыжъ.

Зарадь твой-тѣ прѣласти?
Ако милость въ тебе има,
Съжали ма, Остави ма,
Да никажыжъ мой-тѣ болкы,

Да та пытамъ шо странишь?
Ахъ, какво ти азъ направихъ,
И зашо ма ты забрави,
Та га грѣшъ менъ скорава

Да ма мѣчишь и горнишь?
Видѣхъ на свѣта и другы
Драголенкы хубавици,
Но за твой-то свѣтло аице

Трепнижъ мой-то сердце-
Душа-та ми зарадь тебе,
Най на прѣдъ, за тебъ възвзхихъ;
Въ тѣзи страсти ты ма пяхихъ,

Драго мое пленце!
Знамъ животъ-тъ ми захваща
Отъ какъ свѣтижъ ты прѣдъ мене,
Но сега безъ утѣшеніе